

Vytauto Landsbergio nuostatos

Tėvynės Sąjunga - Lietuvos krikščionys demokratai turėtų atsakyti technokratiškai valdymo ir politikos formavimo metodų, dėl kurių vadovaujantys asmenys kai kada nutolsta ir atitrūksta nuo partijos eilinių ir pačios visuomenės. Gyva mintis ir diskusijos turi būti skatinamos, o ideologiniams dalykams ir svariems taktiniams bei valstybės politikos apsisprendimams negailima laiko ir erdvės. Jų efektyvumas matuojamas žmonių supratimu ir parama. To pradžia būtų susipratimas partijos viduje.

Esame pakeliui į vartotojišką (vad. naujos arba "pragmatinę") ir teisingumo bei dorovės principų nevertinančią visuomenę, kurioje valdžios tarnavimas žmonėms ir atrodo, ir darosi tuščias žodis. Mūsų partija turi priešintis tokiai biurokratinei nevertybinei slinkčiai ir pati rodyti kitokių požiūrių bei elgsenos pavyzdį. Jos idealas tebūnie žmoniška visuomenė, kurioje atjauta senam, neįgaliam ir vaikui liktą norma, o ne retenybė.

Juolab - dėmesys ir atjauta ne priešokiais, ne po to, kai bus išspręstos "didesnės" problemos. Teisingumas yra didžioji problema,

jis vertas nuolatinių pastangų ir kovos. To stokojome.

Negeras reiškinytis yra arogancija mažiau arba kitaip suprantančiam, tad juolab - pakrikimas pačios partijos struktūrose. Grupuočius, polinkiai primesti savo valią ir valdyti formalia jėga, tai netikė bruožai. Pažiūra, neva geresnių už mus nėra, o todėl ir atidumas kitam nereikalingas, gali vesti link puikybės ir į partijos nuosmukį, net valstybės nusilpimą ir pražūtį.

Pirminis vaistas organizacijos viduje būtų vadovų rotacija. Iki skyrių.

Be to - visos Tarybos posėdžiai ir Suvažiavimai - jei reikia, neeiliniai - skirti programiniams klausimams, juolab galiems valstybei išskylantiems likiminiams apsisprendimams. Ryškėjant Lietuvos europinės krypties keitimo, vidinio pasidavimo ir satelizavimo užmačioms, reikalinga turėti veiksmi, įtakinga, plačių sąlyčių ir visuomenę konsoliduojanti partija.

Ir dėl to, ir pirmiausiai normaliam veikimui Lietuvos politiniame gyvenime būtinas gyvos partijos ryšys, kontaktai su patriotinėmis, savanoriškai labdarinėmis,

jaunimo visuomeninėmis organizacijomis. Be to ryšio - izoliacija, kuriai patys save pasmerktume. Pernelyg nutolome nuo Sąjūdžio pirmojo laikotarpio sampratos, kad veiksminga politinė jėga tiesiog privalo apimti, bent pažinti, just mažesnes tautines bendrijas, neskatinti jų izoliavimosi juolab į kokias nacionalistines partijas. Čia daug prarasta, todėl taisytina visų mūsų Lietuvos labui. Taisytina ir pažiūra, nežinia iš kur slenkanti, neva kai kurios socialinės grupės "mums" mažiau svarbios, galime joms neskirti dėmesio. Pirmieji, atėję sveikinti atkurtos nepriklausomos Lietuvos, buvo neįgalieji. Sąjūdis kūrė ir darbininkų organizacijas, o Tėvynės Sąjunga kadaise turėjo veiklius mokytojų, gydytojų klubus... Buvo ir teisininkų norinčių gerinti sistemą. Jei dirbdami valstybės darbą Seime virstame nelyginant politikų "profsąjunga" su rėmėjų skyriais, tai čia vėlgi negera inercija ir neperspektyvi slinktis. Jaunimą skatinkime ateiti į mūsų partiją ne vien karjeros galimybėmis ir nauda pabūti galbūt "valdžioje".

Teateina jaunimas su naujomis idėjomis, paremkim jį. Telkime grįžtančius ar dar sve-

tur tebesančius „nutekėjusius“ protus.

Nebijokim idealizmo, šiuokštu neskatinkim primityvaus pseudopolitinio karjerizmo. Šioje takoskyroje glūdėdavo dalis mūsų tapatybės - kuo skiriamės nuo kitų partijų, - tad ir nepraraskime. Skatinkime savo jaunimą darbui, kurio prasmė ne vien alga su priedais; raginkime, kad dalyvautų ir veiktų nevyriausybinėse organizacijose. Jauskimės artimi ir solidarūs. Artimo meilė, bent artimo jausmas visų kartų apimtimi tebūnie mūsų savastis.

Dar galime turėti žmonišką, ne mechaniską ir svetimėjančią, Lietuvą. Kituose Seimo rinkimuose turėtų būti iškelta daug naujai maštančių žmonių. Reikia ieškoti būdų, kad išvažiavusieji, bet nenutraukę ryšių, galėtų dalyvauti ir savi-valdos rinkimuose.

2013-03-29